

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 27/07/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 1030

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **21/04/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία ΑΕΒΕ, ΑΦΜ, με έδρα στην ΑΤΤΙΚΗΣ, οδός, κατά της υπ' αριθμόν/10-03-2023 αρνητικής απάντησης από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ στην υπ' αριθμ. πρωτ./30-12-2022 Δήλωση Επιφύλαξης της ως άνω εταιρείας επί της υπ' αριθ./28.12.2022 τροποποιητικής δήλωσης Φόρου Προστιθέμενης Αξίας περιόδου Μαρτίου 2016.

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 21/04/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία ΑΕΒΕ, ΑΦΜ, η οποία υπεβλήθη εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθ. /10-03-2023 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ, απορρίφθηκε η με αριθ. πρωτ. /30-12-2022 δήλωση επιφύλαξης, που διατυπώθηκε κατ' άρθ. 20 του Κ.Φ.Δ., επί της υπ' αριθ. /28.12.2022 τροποποιητικής δήλωσης Φ.Π.Α., φορολογικής περιόδου Μαρτίου 2016, που αφορούσε σε επιστροφή Φ.Π.Α. ποσού 6.921,83€, δ' τριμήνου του 2015.

Η προσφεύγουσα, κατά τους μήνες Οκτώβριο έως Δεκέμβριο του 2015 πούλησε συνταγογραφούμενα φάρμακα, των οποίων το τίμημα καλύπτεται από τον, συνολικού ποσού 122.285,73€.

Μετά την έκδοση των υπ' αριθ.-23.03.2016,-23.03.2016 και-23.03.2016 Πράξεων του προς την προσφεύγουσα, αυτή εξέδωσε προς τον το υπ' αριθ. /20.12.2022 πιστωτικό τιμολόγιο συνολικής αξίας 122.285,73€, το οποίο αναλύεται σε καθαρή αξία ποσού 115.363,00€ και σε Φ.Π.Α. ποσού 6.921,83€ (με συντελεστή 6%).

Με βάση το τιμολόγιο αυτό, υπέβαλε την υπ' αριθ. /28-12-2022 τροποποιητική περιοδική δήλωση απόδοσης Φ.Π.Α., μηνός Μαρτίου 2016.

Με την με αριθ. πρωτοκόλλου /30-12-2022 Δήλωση Επιφύλαξης επιφυλάχθηκε ως προς το δικαίωμά της να μειώσει τον Φ.Π.Α. των εκροών της κατά τον Φ.Π.Α. του ποσού rebate, το οποίο κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, οφείλει να επιστρέψει στον, σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία περί Φ.Π.Α., όπως ερμηνεύεται υπό το φως της Ευρωπαϊκής Οδηγίας Φ.Π.Α. 2006/112/ΕΚ, της συναφούς ευρωπαϊκής και εθνικής νομολογίας, καθώς και της έως σήμερα συναφούς πρακτικής της Φορολογικής Διοίκησης σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση προσφυγή ζητά α) να γίνει δεκτή η παρούσα ενδικοφανής προσφυγή, β) να επανεξεταστεί η νομιμότητα και η ορθότητα της υπ' αριθμ. /10-03-2023 αρνητικής απάντησής του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, γ) να ακυρωθεί άλλως να τροποποιηθεί επί τα βελτίω η προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, δ) να γίνει δεκτή στο σύνολό της η υπ' αριθμ. πρωτ.: /30-12-2022 Δήλωση επιφυλάξεως και ε) να επιστραφεί – συμψηφιστεί νομιμοτόκως, ως αχρεωστήτως καταβληθέν προς το Ελληνικό Δημόσιο, το ποσό Φ.Π.Α. εκροών ύψους 6.921,83€, που αντιστοιχεί στο ποσό της υποχρεωτικής εκ του νόμου εκπτώσεως «rebate» προς τον (άρθ. 22 παρ. 1 του ν. 4052/2012 και Φ4200/8809/1081 Υπουργική απόφαση), για το διάστημα Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2015, καθώς έχει επιβαρυνθεί με το ποσό αυτό αν και δεν το όφειλε, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι παρανόμως και εσφαλμένως εχώρησε η υπ' αριθμ. /10-03-2023 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, με την οποία απορρίπτεται η υπ' αριθμ. πρωτ.: /30-12-2022 Δήλωση Επιφυλάξεως της, η οποία διατυπώθηκε, κατ' άρθρο 20 του Ν.4987/2022 (Κ.Φ.Δ.), επί της τροποποιητικής δήλωσης Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου Μαρτίου 2016 με μοναδικό Αριθμό Καταχωρίσεως /28-12-2022, με αποτέλεσμα η εν λόγω αρνητική απάντηση να αποβαίνει παράνομη και ακυρωτέα επικαλούμενη:

- Ότι τα υφιστάμενα rebates έως 31/12/2016, έχουν τον χαρακτήρα υποχρεωτικής εκ του νόμου εκπτώσεως, που χορηγείται προς τους Φ.Κ.Α./ και τα Νοσοκομεία.
- Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.
- Συναφείς περιπτώσεις Rebate και Claw back.
- Την Α. 1035/2019 με θέμα «Τροποποίηση της απόφασης Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ΠΟΛ 1115/2016, «Φορολογική αντιμετώπιση της επιστροφής χρηματικών ποσών από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), βάσει των διατάξεων του ν.4052/2012»
- Ότι δεν υφίσταται καμία ειδοποιός διαφορά με την περίπτωση των νοσοκομειακών εκπτώσεων, σχετικά με τις οποίες η Διοίκηση, έχει δεχθεί την αντιμετώπιση αυτών ως μειωτικών της αξίας πωλήσεως των φαρμάκων.
- Την απόφαση C-462/16 του Δ.Ε.Ε..
- Ότι κατά πάγια νομολογία, με βάση τη σχετική νομοθεσία περί φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Ν.2859/2000) και Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων (Ν. 4308/2014), τη νομολογία του Συμβουλίου της επικρατείας, καθώς και την ευρωπαϊκή νομοθεσία και νομολογία γίνονται δεκτές αντίστοιχες αξιώσεις περί μείωσης της φορολογητέας βάσεως κατά τα ποσά των επιστροφών «rebate» και πρόσθετων κλιμακούμενων επιστροφών «rebate».
- Αποφάσεις της Υπηρεσίας μας.
- Ότι η μη ικανοποίηση της αξιώσεως της Εταιρείας περί μείωσης της αρχικής φορολογητέας βάσεως των πωλήσεων της λόγω χορηγήσεως εκπτώσεως/ rebate προς τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. α) θα παρέβλεπε καταφανώς τη θεμελιώδη αρχή της φορολογικής ουδετερότητας του Φ.Π.Α. και θα συνιστούσε, χωρίς να υπάρχει πρόδηλος και ουσιαστικά αντικειμενικός λόγος, κατάφωρη παραβίαση της αρχής της αναλογικής ισότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της προστατευομένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, καθώς κατ' ουσίαν δεν υφίσταται καμία ειδοποιός διαφορά μεταξύ της φύσεως του «Ενοποιημένου Rebate», με ισχύ από 01-01-2017, και των ήδη υφισταμένων επιστροφών / «rebates» δυνάμει του άρθρου 35 του Ν.3918/2011, ως ίσχυε έως 31-12-2016 και β) θα οδηγούσε σε μη τήρηση των βασικών αρχών της λειτουργίας του Φ.Π.Α. με βάση τη σχετική Ελληνική και Ευρωπαϊκή φορολογική νομοθεσία.
- Παράνομη και πλημμελής ερμηνεία των φορολογικών διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας.
- Παράνομη και πλημμελής ερμηνεία των φορολογικών διατάξεων -Επιχειρηματολογία με βάση την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία και Νομολογία.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 35, παρ. 1 του Ν. 3918/2011, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 4052/2012:

«α) Για κάθε φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα που συνταγογραφείται από ιατρό και το τίμημα του οποίου καλύπτεται από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), τον Ενιαίο Οργανισμό Παροχών Υγειονομικής Περίθαλψης (.....) και τον Οίκο Ναύτου, θεσπίζεται «τιμή κοινωνικής ασφάλισης» (εφεξής Τ.Κ.Α.) η οποία συνίσταται στην τιμή παραγωγού ή εισαγωγέα, όπως αυτή ορίζεται στην κάθε φορά ισχύουσα υπουργική απόφαση που καθορίζει τον τρόπο τιμολόγησης των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων μειωμένη κατά 9%. Οι Φ. Κ. Α. καλύπτουν τη δαπάνη χορήγησης των συνταγογραφούμενων φαρμάκων μέχρι του ποσού της λιανικής τιμής μειωμένης κατά το ποσό της συμμετοχής του ασφαλισμένου και της προκύπτουσας διαφοράς μεταξύ της τιμής παραγωγού ή εισαγωγέα και της Τ.Κ.Α.. Η δαπάνη που αφορά το παρακρατούμενο 9% βαρύνει αποκλειστικά τους κατόχους της άδειας κυκλοφορίας (Κ. Α. Κ.) των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων και θεωρείται «επιστροφή» (rebate) των Κ. Α. Κ. των

φαρμακευτικών προϊόντων προς τους Φ.Κ.Α. και τον Ένα επιπρόσθετο 2% προστίθεται στο προαναφερθέν 9% ειδικά για την περίπτωση δραστικών ουσιών που αφορούν φάρμακα που έχουν καταταγεί μόνα τους σε μια θεραπευτική κατηγορία στο θετικό κατάλογο της παραγράφου 7 του άρθρου 21 του ως άνω νόμου.

β) Το ποσό που υποχρεούται να αποδώσει κάθε εταιρεία ή κάτοχος άδειας κυκλοφορίας φαρμακευτικών προϊόντων προκύπτει από τα στοιχεία των συνολικών πωλήσεων της ανά φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα, αφού αφαιρεθούν οι πωλήσεις προς τα νοσοκομεία και οι παράλληλες εξαγωγές σύμφωνα με τα στοιχεία του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.). Για τον υπολογισμό του ποσού λαμβάνεται υπόψη η σχέση δημόσιας προς ιδιωτική φαρμακευτική δαπάνη, ήτοι 80%-20%.

γ) Επιπροσθέτως των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων α' και β' οι ΚΑΚ κάθε τρίμηνο, αρχής γενομένης από 1.1.2012 υποχρεούνται σε πρόσθετη κλιμακούμενη επιστροφή «rebate» ανάλογα με τον συνολικό όγκο πωλήσεων του κάθε φαρμακευτικού προϊόντος του προηγούμενου τριμήνου ...,

....».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 19, παρ. 5 του Ν. 2859/2000 «Στη φορολογητέα αξία δεν περιλαμβάνονται:

α) Οι χορηγούμενες στον αγοραστή ή το λήπτη εκπτώσεις, εφόσον αποδεικνύονται από στοιχεία, τα οποία εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν.

...».

Επειδή με την ΠΟΛ 1115/2016 Απόφαση της ΓΓΔΕ με θέμα: «Φορολογική αντιμετώπιση της επιστροφής χρηματικών ποσών από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), βάσει των διατάξεων του ν.4052/2012», ήτοι των διατάξεων περί claw-back, ορίστηκε ότι:

«1. Για τις υποχρεωτικές, βάσει νόμου, επιστροφές-εκπτώσεις χρηματικών ποσών από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), για το φορολογικό έτος 2015 και για κάθε φορολογικό έτος εφεξής, για πωλήσεις φαρμάκων από τους πρώτους προς φαρμακεία και φαρμακαποθήκες και από τους τελευταίους προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.), το ύψος των οποίων (ποσών) προκύπτει με τη διαδικασία που ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 4052/2012, εκδίδεται από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων πιστωτικό τιμολόγιο της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του Ν. 4308/2014 (Ε.Λ.Π.).

....

5. Με τις χορηγούμενες με το πιστωτικό τιμολόγιο της παραγράφου 1 εκπτώσεις/επιστροφές μειώνεται η φορολογητέα βάση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 19 του Κώδικα Φ.Π.Α..

Επειδή με την Α. 1035/2019 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ τροποποιήθηκε η ως άνω ΠΟΛ 1115/2016 Απόφαση, ούτως ώστε να δοθεί η ίδια δυνατότητα για έκδοση πιστωτικών τιμολογίων και μείωση της φορολογητέας βάσης για σκοπούς Φ.Π.Α. και στις περιπτώσεις «επιστροφής» (rebate) των Κ. Α. Κ. της παρ. 3 του άρθρου 35 του Ν. 3918/2011.

Επειδή βάσει πληθώρας πρόσφατων αποφάσεων των Διοικητικών Εφετειών επί του υπό κρίση θέματος, οι οποίες έχουν καταστεί αμετάκλητες λόγω μη άσκησης αίτησης αναίρεσης του Ελληνικού Δημοσίου και σε συνδυασμό με την πάγια νομολογία του ΔΕΕ (π.χ. C-462/2016), έχει κριθεί ότι:

Από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 1 και 5 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), ερμηνευομένων υπό το φως της θεμελιώδους αρχής που απορρέει από την οδηγία 2006/112/ΕΚ, ότι η βάση επιβολής του φόρου συνίσταται στην πράγματι ληφθείσα αντιπαροχή και ότι η φορολογική αρχή δεν μπορεί να εισπράξει ως Φ.Π.Α. ποσό υψηλότερο εκείνου που εισέπραξε ο υποκείμενος στον φόρο και έκφραση της οποίας αποτελεί η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 αυτής, η οποία προβλέπει ότι σε περίπτωση, μεταξύ άλλων, μείωσης της τιμής που επέρχεται έπειτα από την πραγματοποίηση της πράξης, τα κράτη μέλη οφείλουν να μειώσουν τη βάση επιβολής του φόρου, άρα και του ποσού του Φ.Π.Α. που οφείλει να καταβάλλει ο υποκείμενος στον φόρο, όταν, κατόπιν μιας πράξης, ο τελευταίος δεν λαμβάνει την αντιπαροχή ή λαμβάνει μόνο ένα μέρος της.

Με τις διατάξεις του ν.3918/2011 όπως αυτές ισχύουν, επιβλήθηκε στις φαρμακευτικές επιχειρήσεις, κατόχους των αδειών κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων, προκειμένου για κάθε συνταγογραφούμενο από ιατρό φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα, το τίμημα του οποίου καλύπτεται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) και τον, η υποχρέωση «επιστροφής» στους εν λόγω φορείς ποσού κλιμακούμενου αναλόγως του όγκου πωλήσεων εκάστου φαρμάκου σε ορισμένη χρονική περίοδο (κάθε τρίμηνο).

Το μέτρο αυτό (rebate), με το οποίο επιδιώκεται η μείωση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης, συνίσταται σε περιορισμό χρηματικών απαιτήσεων που απορρέουν από εξωνοσοκομειακές πωλήσεις φαρμάκων προς χρήση των ασφαλισμένων, των φορέων κοινωνικής ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) με (ολική ή μερική, κατά περίπτωση) κάλυψη της δαπάνης από τους Φ.Κ.Α. και όχι σε επιβολή φόρου ή κοινωνικής εισφοράς ως πόρου των Φ.Κ.Α.. Ήτοι ουσιαστικά συνιστά μια υποχρεωτική από τον νόμο χορηγούμενη εκ των υστέρων έκπτωση στο αντίτιμο των ήδη πωληθέντων φαρμακευτικών προϊόντων, δηλαδή μείωση της τιμής τους.

Ωστόσο, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 1 και 5 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), ερμηνευομένων υπό το φως της θεμελιώδους αρχής που απορρέει από την οδηγία 2006/112/ΕΚ, ο υπολογισμός του Φ.Π.Α. που οφείλει η φαρμακευτική επιχείρηση ως υποκείμενη στον φόρο δεν μπορεί να πραγματοποιείται σε βάση ανώτερη του ποσού του οποίου εισπράττει και επομένως η βάση υπολογισμού του Φ.Π.Α. εκρών θα πρέπει να μειωθεί με το καθαρό ποσό της πρόσθετης επιστροφής (rebate) που έχει αποδοθεί στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς, εν προκειμένω, η διάταξη του άρθρου 12 παρ. 2 του ν. 4052/2012, με την οποία ορίζεται ότι το ποσό επιστροφής (rebate) εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα των υπόχρεων σε πληρωμή του ως παραγωγική δαπάνη, να ασκεί επιρροή, καθόσον αφορά τη φορολογία εισοδήματος σχετικά με την έκπτωση δαπανών του φορολογούμενου από τα ακαθάριστα έσοδά του, προκειμένου να προσδιορισθεί το φορολογητέο του εισόδημα και όχι τον Φ.Π.Α. (ΔΕφΑθ 275/2021, ΔΕφΑθ 279/2021, ΔΕφΑθ 2213/2021, ΔΕφΑθ 2214/2021, ΔΕφΑθ 2216/2021, ΔΕφΑθ 2217/2021, ΔΕφΑθ 2220/2021, ΔΕφΠειρ Α73/2021, ΔΕφΠειρ Α75/2021, ΔΕφΠειρ Α76/2021, ΔΕφΠειρ Α77/2021).

Επειδή με βάση τα ανωτέρω, έχει γίνει νομολογιακά δεκτό ότι η καταβολή στο Δημόσιο Φ.Π.Α. εκρών υπολογισθέντος επί φορολογητέας αξίας υψηλότερης της τελικώς διαμορφωθείσας, δε συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 90 παρ. 1 της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ και του άρθρου 19 παρ. 5 παρ. α' του Κώδικα ΦΠΑ, σύμφωνα με την οποία η βάση επιβολής του φόρου συνίσταται στην πράγματι ληφθείσα αντιπαροχή, η δε φορολογική αρχή δεν δύναται να εισπράττει ως Φ.Π.Α. ποσό υψηλότερο αυτού που έλαβε ο υποκείμενος στον φόρο.

Επειδή η αίτηση της προσφεύγουσας απορρίφθηκε με το αιτιολογικό ότι το αιτηθέν ποσό αφορά περίοδο πριν τις 05/02/2019 (ημερομηνία δημοσίευσης της Α. 1035/2019).

Επειδή ωστόσο, η ανωτέρω κρίση της φορολογικής αρχής τελεί σε αντίθεση με τα κριθέντα στις προαναφερθείσες δικαστικές αποφάσεις και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί εσφαλμένης απόρριψης βασίμως προβάλλεται.

Επειδή εξάλλου και με την Ε. 2023/2023 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι «...Τα ως άνω ισχύουν και για τα φορολογικά έτη προ της εκδόσεως της Α. 1035/2019 κατά συνέπεια και για τα εν λόγω έτη θα πρέπει μετά την μείωση της φορολογητέας αξίας Φ.Π.Α. των οικείων πωλήσεων κατά το ποσό της έκπτωσης (rebate), να επιστραφεί ο αντίστοιχος Φ.Π.Α. που καταβλήθηκε με την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής».

Επειδή συνεπώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 28 και 64 του Κ.Φ.Δ., η αρμόδια φορολογική αρχή, λαμβάνοντας υπόψη όσα έχουν γίνει δεκτά με την προαναφερθείσα νομολογία, τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 5 του ν. 2859/2000, των άρθρων 23 και επ. του Κ.Φ.Δ. και του άρθρου 8 του ν.4308/2014, οφείλει να προβεί σε επιστροφή του αιτηθέντος ποσού Φ.Π.Α., ασκώντας παράλληλα, εάν το κρίνει σκόπιμο, κατά νόμιμο τρόπο την εξουσία της σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2859/2000, προκειμένου για τον έλεγχο πλήρωσης όλων των λοιπών προϋποθέσεων περί επιστροφής Φ.Π.Α. και των διατάξεων περί παραγραφής και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις διατάξεις περί έντοκης επιστροφής του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης **21/04/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία **ΑΕΒΕ, ΑΦΜ** και την **ακύρωση** της υπ' αριθμόν/10-03-2023 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ επί του συγκεκριμένου λόγου που αναλύεται ανωτέρω.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.